

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. •GORENJEČ• stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravištvu.

Katoliško izobraževalno društvo v Šenčurju.

V zadnjem dopisu iz Šenčurja pod tem naslovom je naš dopisnik tudi omenjal onega pritiklavčka, ki se je takrat na ustanovnem shodu tega društva širokoustil ter klobasal nevednim kmetskim ljudem o katoliško-narodnih pesmih. O tem človeku se je toliko pisalo po nepotrebnem, da nam ne pride na misel, da bi se mi trčili dragi čas in tesno odmerjeni prostor v našem listu s to kapaciteto, o kateri so se že večkrat razne merodajne oblasti izrekle kaj «laskavo». Eno pa pač tu javno povdarjamo, da nismo prejeli tako zamazanega in grdo pisanega dopisa še od nikogar v vseh štirih letih, odkar izhaja naš list. S črnimolom polit listič, ob robku čačke, pisava pa, da se je Bog usmili. To so pravcate kljuke in zveržene poteze, katere zna brati menda samo tak doktor, kakor je ravno ta Evgenček. Ker smo srečno prišli do prepisa tega «umotvora», podajamo ga našim čitateljem: „Uredništvu «Gorenjca» Kranj. Sklicuje se na § 19. tiskovnega zakona zahtevam, da sprejmete glede članka «Katoliško izobraževalno društvo v Šenčurju», objavljenega v 18. številki «Gorenjca» dne 2. maja 1903, sledeči stvarni popravek na istem mestu in z istimi črkami: Ni res, da sem jaz rekel na ustanovnem shodu kat. izobr. društva v Šenčurju: «Sedaj ne boste, šenčurski fantje, več smeli peti svojih narodnih pesmi in svojih kvant na vasi, ker dobite druge narodne, katoliško-narodne.» Res je pa, da sem povdarjal kot nalogo «Katoliških izobraževalnih društev» gojitev lepe in npravno dobre narodne pesmi. V Ljubljani, 4./5. 1903. Dr. Evg. Lampe, stolni vikar.“ — V kolikor smo se informirali, je poštenjak Lampe res govoril v tem smislu, kakor je pisal «Gorenjec» z dne 2. maja t. l., tikajoč se njegove «častitljive» osebe. Sicer se mu pa lahko dokaže s pričami. Ne zamerimo mu, saj ta fantè sploh popravlja vse, kar mu ni po volji. Zaničevanje, katero hoče zvaliti na nas, pade tedaj nanj nazaj. Radovedni smo le, ali bo. onih šest mesecev tudi popravil. Ofelja, v «kloster»

pojdi, da se spokoriš in naučiš dostojneje dopisovati in občevati s poštenimi ljudmi!

Občinske volitve na Dovjem.

iz Mojstrane, začetkom maja.

Čas volitve je pred durmi. Domačini, slovensko misleči možje pričakujejo odločilnega dneva. Drugače je pač v nasprotni stranki. Katera je ta nasprotna stranka, razložim vam takoj. Pred par leti je bilo naše domače ljudstvo le enega misljenja. To je: bili so vsi za enega in eden za vse. Da smo vedno tako bratsko mirno živeli, zahvaliti se imamo najprej našemu nepristranskemu župniku, ki je zavoljo ljubezni do ljudstva občežnan. Njemu ni mar, kakor žalibog premnogim drugim duhovnikom: Ščuvati brata proti bratu. On ljubi vse enako, naj si bode misljenja kakršnegakoli hoče. Zatorej vsa čast njemu!

Kdo je torej kriv razprtijam in katera je tedaj nasprotna stranka. Stvar je namreč tale: Pred kakimi štirimi leti je prišel novi ravnatelj k tukajšnji cementni tovarni. Prišel je tam nekje iz rajha, z njim seveda tudi več uradnikov. To je toraj nasprotni tabor v prej tako mirni mojstranski dolini. Ta človek, katerega ljudje tukaj splošno imenujejo «Drajfus», je sedaj kakor besen. Leta namreč od koč do koč in širi po naši dolini prusovski duh, katerega se je navzelo že več boljših vaščanov. Med zadnjimi so taki, ki so odvisni od njega in ki bi za skledico leče prodali svoje prepričanje. V prvi vrsti med temi naj navedem sredi vasi tik ceste viseče ime: «Gasthaus Rabič».

V tem lokalno imajo v najnovejšem času prusaški uradniki tukajšnje cementne tovarne in tudi nekaj domačinov svoja skrivna zborovanja pod predsedstvom Prusa Drajfusa. Lastnik te oštarije je načelnik tukajšnje postaje Janez Rabič-s-c-h. V njegovi hiši je vedno na razpolago «Welt-Blatt», a o slovenskem listu ni ne duha ne sluha.

Obzalovati je le, da se je dalo nekaj naših vrlih mož preslepiti ljudem iz tovarne, ki gotovo nimajo v mislih občnega blagra Mojstrane in Dovjega. Ti naši možje zastopajo le osebno, bodisi iz sovraštva do obstoječega županstva, bodisi cementni tovarni na ljubav, seveda v večjo čast in slavo frankfurtarice. Adlatus Drajfusa Temejčken (Winzig) je predsedoval v Rabitsch-tschevi gostilni ter nagovarjal navzoče «Vertrauens»-može, naj gredo v boj in naj store svojo dolžnost, četudi slavno podležejo. Načrt imajo že izdelan, samo za župana se še ne morejo zjediniti. Drajfus, Winzig in tovariši ne znajo slovenski, načelnik nemško ne zna, poštar pa bi zopet ne smel prevzeti težko breme županstva, pri katerim bi se moralo peščici Prusov na ljubo nemški uradovati.

Toda, Mojstrančani in Dovžani, dajte opustiti osebna sovraštva, stopite v vrsto in pokažite nasprotnikom, da stojite trdno kakor skala. Vsi za enega, eden za vse. Pokažite, da ste verni nasledniki vaših pradedov, zatorej pridite vsi na volišče in s tem glasno povejte, da vam je blagor in napredek slovenskega ljudstva pri srcu. Iz rajha privandranemu tujcu Drajfusu pokažite vrata!

Za sedaj dovolj. Po volitvi na svidenje! Gospod poštar, ne pozabite na vašo častno besedo, gospodu načelniku pa kličemo: Izpreobrnite se; še je čas . . . Več volilcev.

V Kranju, 16. maja.

Iz državnega zbora. Poslanec Biankini je interperiral ministrskega predsednika radi dogodkov na Hrvatskem. Körber je odgovoril, da avstrijska vlada nima pravice vmeševati se v onostranske zadeve.

Vseučilišče v Inomostu ostane nemško. Naučni minister je izdal dekret, ki določa, da mora ostati vseučilišče v Inomostu vedno nemško, laške stolice na tem vseučilišču pa se prenesejo kam drugam izven Tirolskega.

Nemški cesar je pomilostil princa Arenberga, pravo zver v človeški podobi, ki je svoj čas oskrunil nekaj zamorč in več zamorcev na zverski način dal ubiti. Obsojen je bil na smrt, potem na 15 let ječe in sedaj, ko je obsedel dve leti, je pomiloščen. Morda ga je cesar pomilostil vsled tega, ker je princ?!

Homatije na Balkanu. V Solunu so zaprte vse šole, ker so vrgli v zapore vse ravnatelje in učitelje. Tudi drugod po Macedoniji so zaprli mnogo učiteljev. Iz Soluna se poroča, da so Turki sklenili, poklati vse tamošnje kristjane. Pred Solun je priplulo 6. t. m. več vojnih ladij, namreč laških, nemških in francoskih. Blizu Skoplja je prišlo te dni do spopada med ustaši in turškimi vojaki. Po vsod vlada velik strah, zlasti pred atentati z dinamitom.

Nemiri na Hrvatskem.

Kakor posnamemo slovanskim časnikom, se razmere na Hrvatskem vedno slabšajo. Opozicijski listi so vedno zaplenjeni ali pa izidejo skoro popolnoma beli, tako da pridejo med svet edino le uradna poročila, iz katerih pa se lahko razvidi, da se na Hrvatskem nekaj kuha. Predolgo je trajal pritisk in pretežno tlačil pohlevni hrvatski narod, dokler ni konečno plamen ogorčenja z

PODLISTEK.

In meni ravno tako . . .

Janko je bil medicinec in je stanoval v osmem okraju, Francelj pa je trdil že od pete šole neprenehoma, da so le juristu odprta vsa pota življenja in da se med ministri vedno nahaja največ juristov. In, ker je bil jurist, stanoval je na Kostanjevici, Posthorngasse št. . . .

Prijatelja pa sta bila Janko in Francelj od zorne mladosti. Na gimnaziji sta bila sošolca. Janko je bil filolog, Francelj pa matematik, in pomagala sta drug drugemu pri nalogah. Razpor je žugal med njima le, ko se je šlo za prvenstvo v šoli. Kdo ne ve, koliko bojev, koliko razburjenosti je povzročilo to vprašanje nekdanj za časa lokacije med dijaki, rodbinami, strici in tetami. Ali ker slone naše gimnazije na humanistični podlagi, je izprevidel Francelj sčasoma, da prvenstvo pripada Jankotu, ker je bil filolog. Tako sta prišla na univerzo, ne da bi bila zapustila v domovini zalujoči ljubici.

Takrat nismo poznali niti frakarije, niti dekadence. Profesor Heinrich je sicer trdil, da, če srednješolski dijak do mature ne prebere vseh nemških klasikov, ni vreden, da ga sonce obsije. Vendar naša junaka sta imela take nazore za prenapete, tembolj, ker sta smatrala za svojo dolžnost, pogledati nekoliko tudi v druge literature in

elementarno silo buknil na dan. Se celo oni politiki, ki so služili ali še služijo umetni večini, a niso zgubili vsak čut za blagobit naroda, morajo izprevideti, da sistem, ki se je začel z baronom Rauchom in katerega je grof Khuen-Hedervary povzdignil na višek brezobzirnosti, stoji ob prepadu. Koliko krivic, koliko nasilstva, koliko tlačenja in preganjanja se je zgodilo ves čas, da se je odločil tako mirni, tako krotki, tako dobri in državi pokorni narod, kakor je ravno hrvatski, da hoče biti deležen pravice ali pa prime za koso.

Nagodba iz leta 1868, ki je zagotovila Hrvatski popolno avtonomijo, izneverila se je pod vlado tirana Hedervarya najvažnejšim točkam. Povsod se je Hrvatom protipostavilo in nepravilno usiljeval madjarski jezik. Državne železnice naj bi prinesle na hrvatsko mejo madjarizacijo. V skupnih uradih se protežirajo ogrski štreberji, celo morje, kjer bi morala imeti prvenstvo hrvatska govornica, naj bi postalo «ogrsko», kakor kaže madjarizacija mornarske šole na Reki.

Finančna pogodba se je ravnato izpolnjevala, kakor politično-narodna. Od dohodkov iz Hrvatske bi se imelo porabiti 56 % za pokritje skupnih izdatkov, ostali del pa bi moral služiti Hrvatski. Tudi tukaj je bil hrvatski narod prikrajšan. Vsi protesti so se preslišali, opozicijski glasovi pa zasmehovali.

Kaj se pravi na Hrvatskem volitev, to je več kak azijatski kakor pa evropski škandal. V nobeni deželi časopisje ni tako omejeno kakor tukaj, v nobeni deželi se ljudska volja ne tepta tako kruto, kakor ravno na Hrvatskem.

Pri manifestacijah za finančno samostojnost Hrvatske pa je prislo do poloma. Uprizorile so se demonstracije proti nepostavnim madjarskim napisom na zagrebškem kolodvoru. Namesto da bi se postopalo pravično, hotel je ban tudi tukaj to poskusiti z nagajivostjo in silo. A to pot se je zmotil. V celi deželi je nastalo ogorčenje, čeravno je hrvatski narod dolgo časa zatajeval samega sebe. Danes ne pomagajo več niti vojaštvo, niti obsedno stanje, niti zapori, niti preganjanja, kmetje, ki niso našli pravic, so v resnici prijeli za koso. Tako in nič drugače mora nehati tiranstvo Khuena-Hedervarya. Njegovo ime je v deželi pravo prokletstvo in prej ne bo prišlo do miru, dokler ne bo uničen in z njim njegov zistem. To naj bi kmalu videli v Budimpešti — pa tudi na Dunaju.

ne samo v nemško. Nista bila sicer prosta tistega romantizma, ki je takrat neomejeno vladal med šolsko mladino, a bila sta prosta, ko sta prišla na univerzo. To omejnimo pa zaradi tega, ker se je pripetilo, da se je kdo zaljubil v šesti ali sedmi šoli in potem vzel prvo svojo ljubico za ženo. To je bilo takrat, ko je mladina slastno požirala Stritarja v pesmih in prozi.

Prijateljstvo med Jankotom in Franceljnomo obstajalo je neohlajeno tudi na Dunaju.

Shajala sta se na domu enega ali družega, ali tudi pri Tropperju in tu sta bila posebno srečna, če sta mogla prisesti k Stritarjevi mizi. Razume se, da sta skupno zahajala v «Slovenijo»; političnih prepričev med dijaki nismo poznali, ker klerikalcev med dijaštvom sploh ni bilo. Po kaki posebno važni seji sta šla k Schneiderju, tja, kjer se je šlo po leseni lestvi v gornji del lokala, kakor doma v svigli.

Janko je služil eno leto pri vojaki. In ko je dobil rdeče cofke na prsi v znak, da je dober strelec, ozirale so se za njim vse pestunje in tudi guvernante, šepetajoče: lep fant je to. Kadar je oblekel paradno obleko, razveselil se ga je njegov stotnik in ga postavil na krilo šeste kompanije. Francelj ni bil vojak, ali obiskoval je svojega prijatelja v kasarni, kadar je mogel.

Tako sta pretekli dve leti dijaškega življenja na Dunaju.

Konec . . .

Dopisi.

Iz Selc. «Lažnivi Kljukec», ali «Domoljub» imenovan, je v dveh dopisih prav grdo napadel Selčane, posebno g. Šliberja. Ta lažniva cunjja, ki ni vredna, da bi z njo obrisal najbolj umazano svinjsko korito, ima to grdo navado, da obrekuje vse ljudi, kdor ne trobi v rog duhovnikov. Tisti, kateri je pisal v «Domoljuba», je en velik lažnik pred Bogom in ljudmi. Poznamo ga, to je tisti Janez, ki mu pravijo «ta prekloftani», ker so ga v Kostanjevici, kjer je bil za kapelana, kmetje nakloftali in valjali po blatu, ker je delal sovraštvo med ljudmi. Ta visoki mož poštenosti in resnice naj razloži, kdaj je g. Šliber ozmerjal kakšnega poštenega človeka, razen tistih lažnikov, h katerim spada pokloftani Janez. Kdaj je spravil koga za hrastova rata, to naj pove žegnani lažnivec. G. Šliber se tudi ni kesal in prosil milosti, kakor piše «Domoljub». Pač pa je Frtičar pričal za neke besede: «obrekovelec in ničvreden človek», katere je samo on slišal. Kdo bode pa verjel, da je Frtičar govoril resnico. V Selcih se je zbrala neka družba, ki hoče vse ljudi pognati v kozji rog in farovško bisago. Med to družbo spada župnik, kapelan, «častitljivi» Frtičar in še nekaj takih muhorepnikov, ki se najrajši drže duhovske suknje. Njih glavno delo je lagati čez ljudi, obrekovati in škodovati komu na blagu. Za pomoč se poslužujejo cerkve in sv. vere. Kakšno vero ima Frtičar, to vsakdo ve. Pri njem je ta vera, da je cent mesa velik kos in, kdor ga sne, da je lahko — sit. Druge boljše vere ne pozna. Nekateri konzulci so tudi prevzeli zadnji čas bahje opravilo, da opravljajo ljudi in pošte nosijo okrog. Take vrste čuk je neki mlinar v Sevnici, ki je tako neumen, da sliši rasti travo in žvižgati hlode. Kadar pride kakšen lažniv dopis v «Slovencu» ali «Domoljuba», letajo svedrci z njim okrog kakor prismojene mavre. Takrat pa, kadar mi švignemo z bičem, pa ne vedo črhiniti besede. Pri nas je velik razpor. Naredili pa so ga duhovniki in svedrci. Le škoda, da tudi par poštenih mož vse verjame tem zdražbarjem. Klerikalna družba misli, da nas bode ugnala, pa se moti. Mi trdno upamo, da ta drevesa, ki jih sade klerikalci, ne bodo rastla do nebes. Božji namestniki naj bi se raje držali svojih opravil, kakor pa se vtikali v posvetne reči. Kaj je učil Jezus? Ljubezen in mir. Selčan.

Iz Dvorjan pri Cerkljah. Vem, da dobro poznajo čitatelji «Gorenjca» pa tudi drugih časopisov «ta kunštnega» Janeza. Iz njegove «sparkase», kateri je bil načelnik in katero je imel v kotu za mizo na klopi, a so mu iz nje miši iznesle „majhen“ mišji primankljaj, preselil se je bil kunštni Janez v preiskovalni zapor. Ko pa se je le preveč navelčal temne luknje, prosil je svojo mater in brate, da so mu priskočili s svojim premoženjem na pomoč, kakor je namreč nasvetoval oče Koracman. Mati in bratje imajo torej že vsi svoje premoženje v Janezovem posestvu. Tako je prišel na proste noge, toda čaka ga vendar obsodba. Odkar je naš Ivan priromal iz luknje, ga v glavi vedno nekaj peče za veliko izgubo. Da si jo pa Ivan nekoliko ohladi, kupi si vsak dan več meric alkohola, da si tako nekoliko pomiri vest. Ko se dobro nasrka žganja, potem pa pravijo, da je norčov, sicer pa le predobro vemo, da on ni blazen, dokler bo preveč gledal v kozarec. Brali smo že v „Gorenjcu“, da se je „ta kunštni“ Janez spopadel v neki gostilni s človekom, kateremu splošno pravijo „ta divjji“. Ivan ga je trikrat napadel, toda konečno se je „ta divjemu“ vendar posrečilo, da ga je ven pahnil. Na to je poslednjega obdolžil, da je kriv, ker si je pri padcu zlomil roko. Od sodne obravnave sta že prišla oba tekmeča spravljeni domov. Pripoveduje se, da je Ivan rekel „ta divjji“: Zakaj nisi mene naredil za neumnega; ako bi bil mene spoznal za norčavega, bi bil oproščel svoje kazni. Takole je pri nas.

Iz Postojine. (Bratska društva!) Meseca junija t. l. nameravata «Postojinska Čitalnica» in telovadno društvo «Sokol» v Postojini skupno razviti svoja društvena prapora. Da se bode pa izvršila ta pomembna slavnost kolikor možno sijajno in častno, pozivlja podpisani odbor

vsa bratska narodna društva, da nam izvolijo čimpreje, najdalje pa do 25. maja naznaniti, ako se iste vdeleže, in sicer: ali korporativno z zastavo, po deputaciji in v kolikem številu. Dalje prosimo približno število onih naznaniti, ki nameravajo o tej priliki si ogledati Postojinsko jamo. Pri zadostnem številu oglašencev potrudi se bode odhor, da dobi znatno znižano vstopnino za goste. Morebitno sodelovanje pri telovadbi ali pri komersu prosimo blagovoljno objednem omeniti. Vse druge podrobnosti in natančni vsposed naznanimo potem pravočasno. Pripravljani odbor.

Iz selške doline. Ker so se v zadnjem času po «Slovencu» in «Domoljuba» (ali kakor pravijo po «Lažljubu») napisale mnoge stvari o naši občini, posebno o županstvu in gospodu Šliberju, hočemo tudi mi na to nekaj napisati, in kdor ima kaj svoje razsodnosti in razuma, mora izprevideti, koliko je na vsem resnice. Na Jamniku je imel shod Mohorjev kapelan, katerega so v Kostanjevici kmetje prekloftali in v lužo cimoknili. Ta kapelan je pravil, da bodo v Selcih trirazredno šolo napravili in bodo mogli otroci z Jamnika, Podblice in tam okrog pošiljati otroke do 14. leta vsaki dan dvakrat v Selca. Občina bode mogla šolo prizidati in bojo zato veliki stroški. Kapelan je zato ljudi nagovarjal, naj se pritožijo proti temu. To pa je debela laž. V selško šolo ne bodo všolani ne Jamničanje, ne Podbličanje in tudi nobeden drug kraj ne tam okrog. Šole ne bode treba nič prizidati, ker je že tako zidana za trirazredno šolo. Ko je g. Šliber to zvedel, kaj je kaplan govoril, mu je rekel, da je kapelan lažnik, če to govori. Kapelan ga je tožil zato. G. Šliber je imel pričo Vrbanovca iz Jamnika. Kapelanov brat Španc v Podblici pa je nagovarjal nekaj prič, ki so bili na shodu, da niso pri sodnji hoteli ničesar vedeti, kaj je kapelan govoril. Vsi ti so rekli: Jaz nič ne vem. Za pričo so bili: dva brata od kapelana, ki gotovo ne bodeta čez brata pričala, in še nekaj drugih takih, ki drže s kapelanom. Če bi bili pa poklicali še druge, ki so tudi slišali, kaj je kapelan govoril, bi bili pa povedali resnico. Takih prič, ki bi bile po pravici govorile, so se bali. Da je kapelan govoril o šoli vse tisto, kar se mu očita, bi lahko med drugimi spričali Pustotnikov, Anžetov, Petražov, Pravhar, Princ, Klobovs. Te priče so smrdele kapelanu, ker je vedel, da so odkritosrčne in se ne bodo pustile pregovoriti, da bi govorile drugače, kakor resnico. Kapelanov brat je imel v nedeljo pred obravnavo posvetovanje s pričami, da so se učili govoriti. Za pričo proti g. Šliberju je bil tudi Frtičar. Ta je rekel, da je imenoval g. Šlibar kapelana «ničvrednega človeka in obrekoveca». Tega pa g. Šlibar ni rekel, ampak samo «lažnik». Pri občinski seji, kjer se je to godilo, je bilo 22 odbornikov in nobeden drug ni teh besedi slišal kakor Frtičar. Frtičar je potem lagal pri sodnji. Ker je imel kapelan tako naučene priče in Frtičarja na svoji strani, zato je pravda zanj ugodno izpadla. Kaj pa vse pišeta «Domoljub» in «Slovenec»? Tako reč ženeta, kakor bi g. Šlibar bil obsojen na vislice, kar bi seveda klerikalci najrajši videli. Vsak razsoden človek pa iz tega spozna, koliko so bile vredne kapelanove priče, ki niso govorile resnico. Laž ima kratke noge, tako jih bode tudi tukaj imela. Le počakajmo! Kakšen človek je Frtičar ali Janez Vrhunc? V celi selški dolini ga ni človeka, ki bi bil toliko govoril čez vero in duhovnike. Kaj je govoril o veri, o Bogu, o duhovnikih, to vedo tisti, ki so ga imeli priliko poslušati. In teh ni malo. Pravil je stvari, da so vstajali lasje ljudem po konci, in jih zapisati ne smemo in ne maramo, ker bi bile v pohujšanje. Sedanjšega kanonika Susnika in kapelana Vavpotiča je proti ljudem slikal tako, da bi duhovniki, če imajo kaj časti, Frtičarja še pogledali ne. Frtičar je bil bolan. Takrat se je izpreobrnil, tako pripoveduje on sam ljudem. Koliko je bilo to izpreobrnenje vredno, si lahko mislimo, ker se ni veliko časa od tega, ko je v Loki pošteno ozmerjal nekega kapelana. Po boleznih je pravil, ko ga je župnik Erzar obhajal: Ko me je prišel obhajati, mi je ta hudič vzel zadnji goldinar. To se je res lepo izpreobrnil. Selški kapelan je pridigoval zadnjič, da

so ljudje, ki trdijo, da je človek iz opice (merkuce). Kapelan je govoril resnico in je gotovo Frtčarja slišal to govoriti, ker on je to pripovedoval večkrat. Da ni hudica, je bila tudi pridiga. Gotovo je tudi to kapelan slišal od Frtčarja, ki prav rad to pove. On duhovnikom ni rekel drugače, kakor »ljudske pijavke«. Kljub temu, in še marsikaj bi lahko napisali, je on danes najboljši katoliški mož, na katerem sloni vsako prepričanje selških klerikalcev. Ko je bil Frtčar svoječasnó župan, vsak ve, kakšne »poštenosti« so se godile. Frtčar sam se spominja, kako mu je Ignacij Krek pomagal občinske račune delati. Krek je rekel: To smo delali v škodo občine stotake iz desetakov, da bode Frtčarju lažje šlo. Koliko je šlo denarja zo dražgoško, šentlenartsko šolo? Ali se spominjate, davkoplačevalci? Danes pa ravno ta Frtčar najhujše dela proti sedanjemu županstvu in govori o računih. Selški župnik vedno vpije: Račune, račune! Sedanji občinski računi so bili na ogled. Ko je bil Frtčar, župnikov »najboljši« prijatelj, župan, mu davkarija že ni hotela več izplačevati denarja. Račune je pa delal, kakor je kazalo. Tak katoliški mož je Frtčar. Župnik Rožnik rad zabavlja čez pijance. Le pogleda naj proti koncu selske vasi, kjer kraljuje Frtčar. Tam dobi dosti gradiva o klerikalnih pijančkih, ali pa naj gre vprašat ljudi po vsej selški dolini, če so »katoliškega moža« kdaj videli kozolce preobračati po dolini, hoditi brez klobuka i. t. d. Mi bi vsega tega ne pisali, če bi nas nasprotniki tako lažnivo ne opravljali pri ljudeh in po »Slovincu« ter »Domoljubu«. Posebno o tej pravdi so trosili take laži, da jih ni mogoče napisati vseh. Sedaj so pa tiho, ko je bil obsojen Franc Prevc s Studenega in Franc Demšar »Čočov« s Češnjice. »Ta žgancov« jo je sicer srečno izpeljal, to pa zato, ker ne zna ne pisati ne brati, pa se dela tako učenega, kakor bi bil učenost zajel z veliko žlico. »Domoljub«, pravzaprav »Lažiljub« ne bode pisal, da bodeta mogla Prevc in Čočov kazni plačati 160 K, ker sta lagala o lovu in čez občinski odbor delala pritožbe z lažmi in zavijanjem. Sicer že svedrci zopet lažejo, da bode g. Šliber plačal, toda tudi to je laž. G. Šliber ne bode plačal; pač pa Čoč in Prevc, ker sta obsojena. »Domoljub« je pisal, da bode Šliber štel kronce, sedaj jih bodeta pa tudi ta dva, pa še več kakor Šliber. S Prevcem in Čočom pa so obsojeni tudi vsi tisti, ki so o lovu okrog širili laži. Med njimi tudi selški župnik in kapelan. Pri zadnjih volitvah so lagali kakor cigani, sedaj jih je pa zadela kazna za to in ne bodo mogli več tega praviti ljudem. Tak bojimamo s temi ljudmi. Pridigujejo o ljubezni, o usmiljenju, o pravičnosti, sami pa širijo prepir, sovraštvo in izkušajo svojemu bližnjemu vzeti dobro ime in premoženje. To so katoličani! Selški župnik je pa med prvimi in kapelan. Lepa namestnika Kristusova! Kapelanu Beštru so v Kostanjevici kmetje dali čutili pesti, ker je delal prepir in trosil laži. Sedaj pa tukaj zopet to dela. Kljub temu so pa ljudje še tako neumni, da takim lažnikom kaj verjamejo. Kdaj se bodo takim zasleplencem odprle oči? Ko je »Domoljub« in »Slovenec« pisal laži iz Selc, so nekateri verjeli. Kaj pa je »Domoljub« in »Slovenec« verjeti? Tisti, ki »Domoljub« piše, je bil ravno pred kratkim obsojen na šest mesecev zapora, ker je pisal predebele laži, in tisti človek je duhovnik. Poglejte, kam so že prišli ti ljudje. »Slovenec« je bil že večkrat kaznovan zaradi častikraje, pa še ne neha lagati. Pa bode zopet dobil kazni. Naši časopisi še niso bili zaradi laži kaznovani. Zato pa verjemite, komur hočete. Ali »Domoljub«, katerega piše zaradi častikraje in laži obsojeni človek, ali pa »Gorenjec«, ki se ni bil nikdar kaznovan.

Iz Selc. (Občni zbor kmetijske podružnice za »Selsko dolino« in predavanje gospoda ravnatelja Gust. Pirca dne 26. aprila t. l.) Ta podružnica c. kr. kmet. družbe se je zasnova dne 8. aprila 1900. Od svojega začetka do letos sta se vršila dva občna zbora. Pri svojem zasnovanju je imela podružnica 50 članov, sedaj pa jih ima 98. Podružnica si je v teh letih nabavila dva čistilna stroja, veliko drevesnico, katera se bode letos zopet razširila, dalje je preskrbovala članom različna semena, gnojila i. t. d.

Posredovala je tudi, da so si nekateri posestniki preskrbeli mlade prašičke od kmetijske družbe. Podružnica je izdala l. 1900 K 2035-48, l. 1901 do 4. januarja 1902 K 4500 62, l. 1902 do 24. aprila 1903 K 4694-15, skupaj tedaj K 11.230-25. Na ta način je imela podružnica denarnega prometa K 22.460-50. Podružnica je posredovala med izdelavci zeljarskih sodov in s trgovci z zeljem. Nagovarjala je boljše posestnike, do so si omislili dobre plemenske bike. Predavanja je imela podružnica tri. Vselej je predaval g. ravnatelj Pirc, ki je položil kmetovalcem na srce mnogo koristnih in spodbudnih naukov. Zadnje njegovo predavanje na tem občnem zboru je bilo na željo nekaterih, o prašičoreji. S temeljitim govorom je pojasnil trgovino s prašiči in z živino sploh, potem o oskrbi prašičev, o svinjakih, o hranitvi i. t. d. Za svoj zares izvrsten govor je žel vsestransko zahvalo. Občni zbor je izvolil zopet dosedanjega predsednika g. Fr. Hajnriharja kakor tudi dosedanje odbornike in privzel še enega odbornika. Sklenilo se je povečati drevesnico, kupiti trayniške brane in stroj za rezanje slame. Da se je podružnica tako lepo razvijala, gre zasluga odboru in predsedniku. Odbor je takoj po ustanovitvi založil precejšen znesek, da se je moglo začeti delovanje, g. predsednik Hajnrihar pa je brezplačno dal v najem svet za drevesnico. Tu se vidi, da odbor niso vodili nikaki sebični nameni, ampak skupna korist kmetijstva. Zahvala pa gre tudi slavnemu deželnemu odboru in slavnim kranjski hranilnici, katera sta podelila podružnici znatno podporo. Gospodu ravnatelju Pircu pa se izreka na tem mestu zahvala za njegovo zanimanje za podružnico in za njegovo lepo predavanje.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebnosti. C. kr. višji inženir Aložij Muck iz Kranja je prestavljen v Ljubljano, v Kranj pa pride c. kr. višji inženir Bleslav Bloudk iz Ljubljane. — Gosp. Viktor Šega, kapelan v Kropi, je imenovan kuratom v deželni prsilni delavnici.

K občinskim volitvam na Dovjem smo prejeli v zadnjem času kar pet dopisov. Iz teh posnamemo, da se ondi koljeta dve stranki. V kolikor smo namreč mogli dosedaj poizvedeti iz obeh taborov, se gre tukaj največ za malenkostne osebnosti. Naše skromno mnenje in tudi naša vroča želja je, da bi se obe stranki složili in vzajemno volili brez nepotrebne klanja. Na obeh straneh vidimo malo preveč osobnega sovraštva in premalo naprednega duha v delovanju sedanjega občinskega gospodarstva. Zadnjič in danes smo priobčili dopise ene stranke, prihodnjič pa pride na vrsto druga stranka, kateri se pa najbrž očita po krivici, da je nemška.

Klerikalna lumparija. »Nemški Turnverein« v Ljubljani bo 5. in 6. junija praznoval štiridesetletnico svojega obstanka. Nemške dame letajo po Ljubljani in nabirajo prispevke za »Frühshoppen«, ki bo brezplačen, in pobožni »Slovenec« od minule sobote je z ozirom na to beračenje pisal doslovno takole: »Med darovalci je tudi mnogo imen takozvane slovenske inteligence. Tako skrbe izvestni slovenski krogi za povzdigo velenemške slavnosti.« Samoobsebi umevno so si patentirani lažnivci in obrekovalci krog škofovega lista to raco docela izmislili z namenom, da bi zopet nekoliko izbrizgali svoje gnojnice na narodno-napredno stranko. Ker Tržič in Jesenice ne vlečejo več, prišli so na dan z vestjo o novem »izdajstvu« prav oni katoliški poštenjaki, ki bi se raje danes kakor jutri zvezali z nemško stranko, da bi strmoglavili slovenske liberalce. Izvarili so novo lumparijo, ker poznajo svoje neumne kravice, ki verjamejo vsako budalost, če jo le izcimijo zegnani falot. Ponatisnili so »Slovenčev« laž tudi listi: »Edinost«, »Gorica« in s prav nesramnimi opazkami tudi celjska »Domovina«. »Slovenski Narod« je takoj v ponedeljek pozval »Slovenca«, da naj pove imena tistih pripadnikov slovenske inteligence, ki so kaj darovali za slavnost nemškega »Turnvereina«, in pristavil, da bo,

dokler «Slovenec» tega ne stori, imenoval vse okolu «Slovenca» zbrane božje namestnike s u f t e. Na ta poziv je odgovoril «Slovenec» šele v sredo z notico, v kateri se le zvija kakor kača, a ne imenuje nobenega imena, temveč indirektno priznava, da je lagal. Pobožni možje so tedaj morali lepo vtakniti v žep priimek, katerega se sramujejo celo navadne barabe. A kaj zato! S hinavsko proti nebu obrnjenimi očmi bodo lagali že čestokrat radi častikraje ožigosani gospodje naprej in našli se bodo še vedno tepci, ki jim bodo verjeli.

«Slovenski List» kot klerikalno glasilo za Kranj se se že več kakor mesec dni živi od naše velikonočne pesmi. Kakor se kaže, mu ta hrana ne prija. Vedno bolj postaja mršav, strahovito hujša in, če bo šlo tako naprej, bo kmalu v vsakem oziru verna podoba svojega duševnega očeta. Ker smo mu v že itak tečno hrano pridejali v predzadnjem «Gorenjcu» še precej paprike, se v zadnji številki lomi, kakor da mu je ostala kost v želodcu. Povsem naravno. Za ljudi, ki imajo vedno «svinjarijo» na jeziku, ni «Naše vstajenje», za take ljudi so dobre «preše» in ne kaj boljšega. Kranjski dopisnik v «Slovenskem Listu» ne more in ne more prebaviti «laškega berača». Ker smo mu pojasnili, da smo v «Našem vstajenju» le ožigosali laško politiko rimske kurije, pride do duhovitega zaključka, da vendarle vse meri na papeža, ker je «načelnik rimske kurije». Če bo Koblar v «Slovenskem Listu» zabavljaj na ministre, potem ga bodo po tej logiki morali po aditi na zatožno klop radi razžalitve vladarja. Največjo zavist pa zganja jelični «Slovenski List» zaradi meniha, «kateremu kmetje naspò vrečo, da zredi se kot presè». In niti ta zavist ni opravičena. Ona pesem namreč sploh ne govori o menihih kot takih, ampak le o hinavcih, ki se obnašajo kakor pobožni menihi in niti o teh ne pravi, da se zrede kakor tista koristna domača žival, temveč le, da se zredi njih vreča, to je tista takozvana farska bisaga. Kdo bi tega ne razumel «med živimi»! Na tista namigavanja «Slovenskega Lista» kakor da merijo naši dopisi z Dolenjskega o belih menihih na nekega meniha-domačina, se nam ne zdi vredno odgovarjati, ker so preneumna. Naš dopisnik dotičnika niti ne pozna in še ni nikdar o njem čul. Prav smešno se tedaj sliši, ako «Slovenski List» z ozirrom na one dopise hinavsko zavija oči in javka: «Poštenih Kranjcev je sram, da se v našem mestu kaj takega tiska». Kam pa naj potem vtaknemo Koblarja, katerega sploh ni nič sram?

Obrtna nadaljevalna šola v Kranju. Odhor te šole je takole sestavljen: Karol Šavnik, ces. svetnik in župan, kot predsednik; Ernest baron Schönberger, c. kr. deželnovladni tajnik, kot zastopnik vlade; Ivan Wohlgemuth, sedlar, kot zastopnik obrtnikov; Ignacij Fock, milar, kot zastopnik trgovske in obrtne zbornice; Franc Omersa, trgovec, kot zastopnik deželnega odbora; Ferd. Sajovic, trgovec, kot zastopnik mestne občine Kranj.

III. peš-izlet «Gorenjskega Sokola» v Trboje se vrši jutri v nedeljo dne 17. t. m. Vadile se bodo med potoma redovne vaje v teku in diru. Zbirališče telovadnica. Odhod ob poldveh popoldne. — **IV. peš-izlet** bo na praznik Vnebohoda, dne 21. t. m. v Kamnik. Odhod točno ob 6. uri zjutraj.

Slavnost blagoslovljenja gasilnega doma v Stražišču pri Kranju se vrši prihodnjo nedeljo, dne 24. t. m. Natančneji vspreod objavimo prihodnjic.

Avtomobilna vožnja na železnicah. Deželni odbor poročal je občinskemu odboru ljubljanskemu, ki je sprožil to misel, da se je obrnil do železniške uprave za uvedbo avtomobilne vožnje na gorenjski in dolenjski železnici in obenem izrekel železniški upravi tudi željo, naj bi se taka vožnja upeljala tudi na kamniški progi.

Tukajšnja meščanska godba priredi svoj koncert danes zvečer ob 8. uri na glavnem trgu in ne jutri, kakor je bilo prvotno določeno. Odbor.

Iz Selc se nam piše: Volitev starestinstva in župana v Selcih se zopet in to že v četrtič ni izvršila. Večina 14 klerikalcev ni hotela privoliti v pravične zahteve napredne manjšine 10 odbornikov. Volitvi je prisostoval gosp. okrajni glavar Alf. Pirc. V veljavi je zopet stari občinski odbor. Pred letom so napijali na Brezjah novemu županu

g. Demšarj s Češnjice, katerega njegovi lastni somišljeniki zavidajo do tega častnega mesta, katerega še sedaj ni dosegel.

Iz Velesovega se nam piše: Kakor čujemo, imel bode „Gorenjski Sokol“ v kratkem svoj izlet k nam, kjer bode priredil telovadbo na vrtu g. Ivana Sajovica, seveda ob lepem vremenu. Ako bode pa deževalo, ima g. Sajovic zato že pripravljeno lepo kolibo. Že danes se veselimo tega prelepega trenutka. zlasti ker je pri nas več možakov, katere telovadba prav zelo veseli. Vsled tega že sedaj vabimo vse naše somišljenike na to zabavo. Oni se bo tudi videlo okrog 40 vrst ali morda še več raznega starega denarja. Za dobro postržbo se bo poskrpelo. Torej na svidenje!

Zrelotni izpiti na tukajšnji gimnaziji se prično, in sicer pismene dne 8. junija, ustmene pa 24. julija t. l.

Kaša — otrokova smrt. V Dvorjah pri Cerkljah je pustila delavčeva žena Marija Bergant svojega enoletnega otroka na ognjišču in šla iz kuhinje. Med tem časom se je otrok prevrnil z glavo v skledo, v kateri je bila vreča kaše. Otrok se je tako hudo opeknel, da je vsled opeklin drugi dan umrl.

Volitev občinskega odbora. Pri volitvi občinskega odbora pri Sv. Ani je bil izvoljen županom Anton Kavar, občinskim svetovalcem pa Peter Klemen in Franc Mali.

Z Dovjega se nam poroča, da se vrši jutri v nedeljo dne 17. t. m., ob treh popoldan prijateljski sestanek slovenskega planinskega društva v gostilni g. K. Šelina, kjer se bodo vršili razni nagovori. Vsled tega se vabijo vsi ondotni domačini, da se v mnogobrojnem številu udeležijo tega sestanka, ker pride več gospodov iz Ljubljane, Radovljice, Jesenic i. t. d.

Poštne stvari. S 15. t. m. se vpelje med Železniki in Podbrdom na Bači dnevna pošna vožnja zveza, in sicer odide ob 8 20 uri zjutraj iz Železnikov in pride ob 11 20 uri dopoldne v Podbrdo, od koder se vrne ob 1 10 uri popoldne v Železnike, kamor pride ob 4 10 uri popoldne.

Pevski večer priredi pevsko društvo «Lira» v Kamniku danes zvečer ob 8. uri v hotelu Fischer na čast svojemu društvenemu predsedniku gospodu Janku Pohlínu kot novo imenovanemu častnemu članu.

Križem sveta.

Milijon pozabila. O priliki obiska angleškega kralja v Parizu je prišla tudi neka Angležkinja Mathaus, da si ogleda svečanosti. V kovčegu je imela seboj tudi milijon frankov in ček za 30.000 fraokov. Vse to je pozabila v vozu nekega izvoščeka. Prišedši v hotel, opazi svojo nesrečo in se hitro poda na policijo. Med tem je pošteni izvošček že oddal izgubljeni kovčeg portirju hotela. Angležkinja se je seveda tega zelo razveselila, pohvalila je poštenega izvoščeka, a nاپitnine mu dala samo — 100 frankov.

Razne vesti. Umrl je dne 14. t. m. bivši poljedelski minister grof Lebedur. — V Altoni je bil obsojen grof Kalkreuth z Dunaja na šest mesecev ječe, ker je nekemu brivcu ukradel potno torbo. — Pri Sv. Križu na Hrvatskem, kjer je razglašeno obsedno stanje, je obsedno sodišče obsodilo na smrt dva kmeta. Listi pišejo, da so ju te dni že obesili. — V Slovenjem Gradcu je nastal minulo nedeljo strahovit požar, ki je vpepelil 45 poslopij. Dobili smo odondot daljši dopis, katerega pa zbog pomanjkanja prostora priobčimo prihodnjic. — Na Dunaju so slovenski vseučiliščniki priredili minuli četrtek velik manifestacijski shod za slovensko vseučilišče.

Domača knjižnica.

Prejeli smo:

Mali vitez Pan Volodijevski. Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz. Po poljskem izvirniku prelovenil Podravski. 10. sešitek. Cena sešitku 40 vin. Dobiva se v knjigotržnici Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani. Knjižico toplo priporočamo.

Listnica uredništva.

Več dopisov mora vsled pomanjkanja prostora čakati prihodnje številke. Prosimo dotične gg. dopisnike blagohotnega potrpljenja, ker pride vse na vrsto. — G. pošiljatelju članka: «Gorenjska ob zgradbi nove železnice»: Vaš izborni članek nam je dobrodošel. Pride prihodnjic v uvodniku. Prosimo Vas uljudno, oglasite se še večkrat!

Darila.

III. izkaz darov, poslanih dijaški kuhinji v Kranju od 16. januarja do 30. aprila t. l.: Županstvo Mošnje 10 K, po dr. V. Štempiharju «kazenska poravnava Krišelj-Brolih» 10 K, preostanek za šopek 60 h, Sim. Rutar, c. kr. profesor v Ljubljani 6 K, Pet. Majdič v Celju 20 K, župnik Mat. Jereb v Predvdoru 3 K, nadinženir Fr. Žužek v Ljubljani 10 K, Ant. Treven z Jesenic 10 K, gdč. Rozalka Deisinger iz Škofje Loke nabrala pri občnem zboru olepševalnega društva škofjeloškega v gostilni Deisinger 20 K, Antonija in Fr. Pršina iz Šenčurja 6 K, vesela družba v gostilni pri gospej Iv. Mulej v Radovljici 3 K, neimenovana 1 K 40 h, prof. kolegij za februar 15 K, preostanek prebita trgovskega plesnega venčka dne 1. febr. t. l. 80 K, vstopnina na zamujeni bal 10 K, gosp. in gospa Graiser iz Šenčurja 10 K, ker se nista mogla udeležiti nedeljskega trg. plesa v Kranju, V. Zavrl, nadučitelj v Begunjah pri Lescah, 6 K 40 h, katere so nabrali v veseli družbi predpustnega kluba samcev pri g. Fajdigi na Zgoši po humorističnem predavanju o potovanju zmrzlega petelinčka gg. J. Rakovec, J. Gasperin in Anton Mencinger, kazenska pravda Hanzič proti Gasperlin M. (po dr. Fr. Prevcu) 12 K, župnik Fr. Rajčević v Grahovem 35 K, A. Z. najdenih 10 h, g. Pet. Majdič ob nakupu trgovine g. V. Killerja v blagi namen 200 K, gospa Eliza Matajc iz Strazišča 186 kg krompirja in 27 kg fižola, kaz. pravda L. Gasperlin ca. J. Lužovec (po dr. Fr. Prevcu) 10 K, mesto venca na krsto blagega, miroljubnega župnika-dekana ljutomerskega Iv. Skuhale notar Ant. Šlamberger 20 K, prof. Jeršinič najdenih 32 h, Fr. Jezeršek iz Kranja 10 K kot vstopnino za trg. ples, kaz. poravnava Ceznar ca. Zupan (po dr. Fr. Prevcu) 10 K, g. Jos. Boncelj, trgovec v Železnikih, povodom poroke svoje hčere Line z. g. Ant. Globočnikom 10 K (po upr. Gorenjca), župnik Fr. Porenta v Križih pri Trziču 10 K, J. Rakovec in C. Pirce za zabavo v kupeju 2 K, prof. kolegij za marec 14 K, gospa Ferd. pl. del Negro 20 K, g. kaz. zadevi M. Levč proti J. Jurca radi razžaljenja časti plača g. Jurca 10 K (po sodn. adj. J. Antloga); namesto venca na krsto pok. ravnatelja And. Žumra 152 K (imena darovalcev so izkana v Gorenjcu od 7. marca t. l.), notar Šlamberger (po dr. Žmavcu) 2 K, Pet. Majdič iz Celja mesto venca na krsto umrlemu ravnatelju Žumru 10 K, posojilnica v Radovljici 100 K, nadzornikova nagrada 40 K, N. iz M. 30 K, prof. kolegij za april 12 K, Al. Seliškar izgubljenih 98 h, A. P. odklonjeno poročilo za vstopnino k oratorijskemu koncertu «Glasbene Matice» dne 22. apr. t. l. 8 K, dr. Ant. Arko v Škofji Loki, povodom sprejema krste pok. rojaka dr. Iv. Mohorja, kr. kot. lječnika z sv. Ivana Zelini, svoj hororar 10 K (poupravništvu Gorenjca), kaz. zadeva Mine Golob proti Lovr. Kunstelj 5 K (po sodn. adj. J. Antloga), Jos. Prosenc, glavni zastopnik «Foniksa» v Ljubljani 10 K. Zahvaljujoč se za blage darove, prosi odbor vse podpornike in prijatelje mladine, naj ostanejo dijaški kuhinji v Kranju naklonjeni še nadalje.

Odda se v najem v hiši št. 180 v Kranju na glavnem trgu

pritličen prostor

pripraven za mesarijo in prodajalno, v isti hiši zadaj mal prostor pripraven za skladišče

oziroma tudi za stanovanje,

skladišče

tik kavarne Geiger. — Povpraša naj se pri g. **Rudolfu Kokalju v Kranju.**

84—6

Zunanja naročila točno in cenji!
slasličarna v Kranju.

Emil Brandt

dan svežo

več vrst, ledeno kavo in čokolado izdeluje vsak

STAVDOLEED

The Continental
Bodega Company

68—8

Najboljša garantirano pristna

južna vina

Portwein, Sherry, Madeira, Marsala, Malaga
i. t. d.

se dobivajo

v Kranju in v Škofji Loki pri Francu Dolencu.

Pomočnika in učenca

za kolarsko obrt iščem. — Učenec mora biti star najmanj 14 let.

Natančneje pri Janezu Čemažarju, kolarju v Stari Loki št. 16 pri Škofji Loki. 106—2

Naznanilo.

Kakor čujem, se še vedno povprašuje po meni v hiši št. 132, kjer sem bil poprej. Vsled tega naznanjam, da sem se **preselil** v hišo št. 118 zraven velikega vodnjaka na glavnem trgu in prodajam še ravnotako kakor prej **vsakovrstne knjige**, katere tudi vežem lepo trepčno in po nižji ceni, kakor vsak drugi. Dalje se dobe pri meni tudi kolesa (biciklji), nova in stara. Novo stane od 70 gld. naprej, staro pa od 20 gld. naprej, kakor tudi vse druge, zraven spadajoče stvari. Priporočam se

Pavel Bizjak, knjigovez

95—4

Kraju št. 118, glavni trg zraven velikega vodnjaka.

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajilne mize, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike i. t. d.

81—50

Špecialiteta: valjični zastori (Rollbalken).

Prodajalna

v hiši števil. 151 se odda.

Več se izve pri lastniku g. J. Perissiniju v Kranju. 92—3

Glavna slovenska
hranilnica in posojilnica

registrirana zadruga z neodmenjenim zavezo
pisarna na Kongresnem trgu št. 14 tik nunske cerkve
v Ljubljani
sprejema in izplačuje hranilne vloge in
obrestuje po 4 $\frac{1}{2}$ %
od dne vložitve do dne vzdige brez odbitka in brez odpovedi.
Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da
bi se obrestovanje pretrgalo.

43—11

Loterijska srečka dne 9. maja t. l.
Gradec: 64 29 72 62 33

L. Fürsager, Radovljica

„Pri Primožu“

Trgovina z oblačilnim, špecerijskim, steklenim in materialnim blagom, lišpom (Aufputz), drobnino; zaloga raznega blaga za šivilje in krojače, perila in obleke. Zaloga šopkov za neveste, nagrobnih vencev in trakov z napisi.

Klajno apno za živino.

Spirit in žganje. Šipe in kit. Suhe in oljnate barve, laki, firnež, čopiči vseh vrst. Okraski za rakve.

V podružnici „pri Blažku“:

Špecerijsko blago, moka, žito, šolske potrebščine, sladkarije in igrače. 54—4

Povečano zalogo največjih, najmenitnejših in najboljših poljedelskih in z novimi iznajdbami patentiranih strojev kakor **mlatilnice, slamoreznice, čistilnice za žito, veternice, stiskalnice za sadje in grozdje, gepelne** priporoča 108—1

Ivan Komatič

Ljubljana, Dunajska cesta

na dvorišču mitnice.

Tudi se je razstavila zaloga omenjenih strojev **Pred trgovom v Radovljici pri g. Franc Korošinu** za radovljiško okolico.

Edini strupa prosti ameriški papir za muhe

„Tanglefoot“

Originalni zavoj (500 pol) 15.50 gld., karton (50 pol) 1.60 gld. 112—1

Albin Rant, Kranj.

Hiša v Naklem št. 42

prav blizu cerkve z vrtom, kozolcem, podom, hlevom in zraven spadajočimi njivami za 50 mernikov posetje, dalje 8 oralov gozda,

hiša št. 9 pod Šmarjetno goro

z vrtom, podom kozolcem, 3 orali gozda se

prostovoljno proda. 109—1

Več se izve pri lastniku Francu Praprotniku v Naklem št. 42.

<p>Železnato vino</p> <p>krepča malokrvne, nervozne in slabotne osebe</p>	<p>LEKARJA Piccoli - ja v Ljubljani. Dobiva se v lekarnah</p>	<p>Edina zaloga na Kranjskem lekarna Piccoli „pri Angelu“ Ljubljana dunajska cesta.</p>
		

Pollitrska steklenica velja 2 K.

Zunanja naročila izvršuje lekarnar GABRIEL PICCOLI v Ljubljani točno, ako se mu pošlje l. 161-33 znesek po poštnem povzetju.

Tedenski sejem v Kranju dne 11. t. m.

Prignalo se je 170 glav goveje živine, 10 telet, 397 prašičev, — ovac, — kozlov, — buš, — konj. — 50 kg: pšenice K 8.—, prosa K 8.25, ovska K 7.—, rži K 7.50, ajde K 9.—, ječmena K 7.—, krompirja K 2.70.

Posamezne številke „Gorenjca“

se prodajajo po 10 vin. v

Škofji Lokl pri g. M. Žigonu, trafika na glavnem trgu;

Radovljici pri g. Otonu Homannu, glavna trafika.

Sl. šolskim vodstvom

na Gorenjskem se udano priporočam za cenjena naročila **šolskih tiskovin.**

Z odličnim spoštovanjem

Iv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Otvoritev vinske trgovine

na debelo in na drobno v zaprtih posodah. Cena je na drobno po 28 kr. liter. V zalogi imam črno, rudeče in belo istrijsko vino raznih vrst po najnižji ceni. Ob nedeljah in praznikih do 2. ure popoldne, v Kranju Savsko predmestje št. 17.

Marko Bratovič, Blaž Rados.

66—5

Mestna hranilnica

v Kranju

obrestuje hranilne vloge

po 4 odstotke

brez odbitka rentnega davka

5—10 katerega plačuje iz lastnega.

Stanje vlog K 3,072.208.09. Stanje hipotečnih posojil K 1,910.370.86.

Zaloga „Belske kisle vode“

Vellacher Sauerbrunnen

7—11

pri **Albinu Rantu**, Kranj, Savsko predmestje.

1 zaboj (50 steklenic) 8 K.

Najboljše strune za citre, gosli in kitare.

Oceanske vožnje samo 5 $\frac{1}{2}$ do 6 dni.

V Ameriko potovati je najkrajše in najprijetnejše čez **Francosko Havre — New-York!**

Zaradi veljavnih vožnjih listov in cene naj se obrne vsakteri na zastopnika Ivan Bihel (generalne agenture za celo Švico) v Buksu (meja) zraven kolodvora. 107—2

kletke za ptiče

se izdelujejo po naročilih in označeni velikosti trpežno dobro in po nizki ceni.

Kje? pove upravištvo «Gorenjca».

61—4

Otroški vozički

4·50
gld.

4·50
gld.

se dobivajo po sledečih cenah:

4·40, 5·50, 6·50, 7·50, 8·—, 9·—, 10·—, 12·—,
14·—, 16·—, 18·—, 20·— gld.

Galanterijsko blago na drobno in
na debelo.

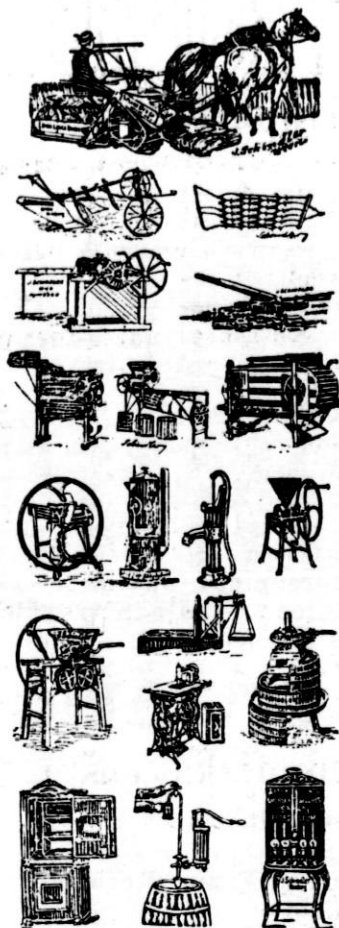
39—6

ALBIN RANT v Kranju

pod mestom.

Ivan Schindler, Dunaj III. 1.

pošilja že veliko let dobro znane stroje vsake vrste za poljedelske in
98—2 obrtne potrebe, kot:

mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in grozdje, škropilnice za trsje, poljska orodja, mlatilnice, vile, trijerje, čistilnice za žito, luštilnice za koruzo, slamo-reznice, stroje za rezanje repe, stiskalnice za seno, mline za golanje, kotle za kuhanje klaje, sesalke za vodnjake, sesalke za gnojnice, železne cevi, vodovode i. t. d.

Od sedaj vsakomur po zopet zdatno znižanih cenah: ravnokako vse priprave za kletarstvo, sesalke za vino, medene ripe, gumijevе ploče, konopljene in gumijevе cevi, priprave za točenje piva, skrinje za led, priprave za izdelovanje sodavode in penečih se vin, stroje za sladoleđ, mline za kavo, dišavo i. t. d., stroje za delanje klobas, tehtnice na drog, namizne tehtnice, stebrske tehtnice, decimalne tehtnice, tehtnice za živino, železno pohištvo, železne blagajne, šivalne stroje vseh sestavov, stroje in orodja za ključavničarje, kovače, kleparje, sedlarje, pleskarje, vse pod dolgoletnim jamstvom po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke Ceniki z več kot 400 slikami brezplačno in franko. Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku. Prekupcem in agentom posebne prednosti!

Piše naj se naravnost: Ivan Schindler, Dunaj III./1. Erdbergstr. 12.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključavničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žindra, najboljšo umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Gene nizke.

182—11

priporočila Iv. Pr. Lampret, tiskar v Kranju.

Kuverte in vizitnice po najnižji ceni

Večkrat premisano!

Glinaste peči,
štedilnike, banje
za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
druge glinaste izdelke
v vseh barvah, tepežne in cene
priporoča prva in največja
tovarna
pečij in glinastih izdelkov
August Dreise

75-52

v Ljubljani.

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peresa
in posteljno opravo, saloga
pohistva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob,
otročjih vozičkov, naslonjatev, pohi-
valnikov (sofa, kanape, divan) in
sobno opravo 94-4

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje
zastonj in poštne prosto.

Razpošiljanje točno.

G. Tönnies

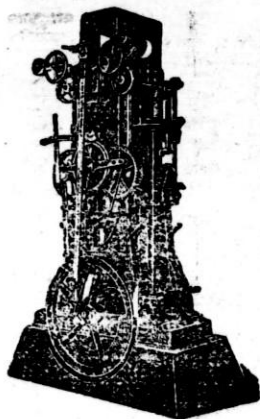
Ljubljana 76-51

tovarna za stroje, železo
in kovinolivarna

priporoča kot posebnost vse vrste

žage in vse stroje

za obdelovanje lesa, ame-
rikanske turbine, bencin-
motore in parostroje.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic,
kmetijskih strojev, I. moravska mehanična
tkalnica čevl in pasov

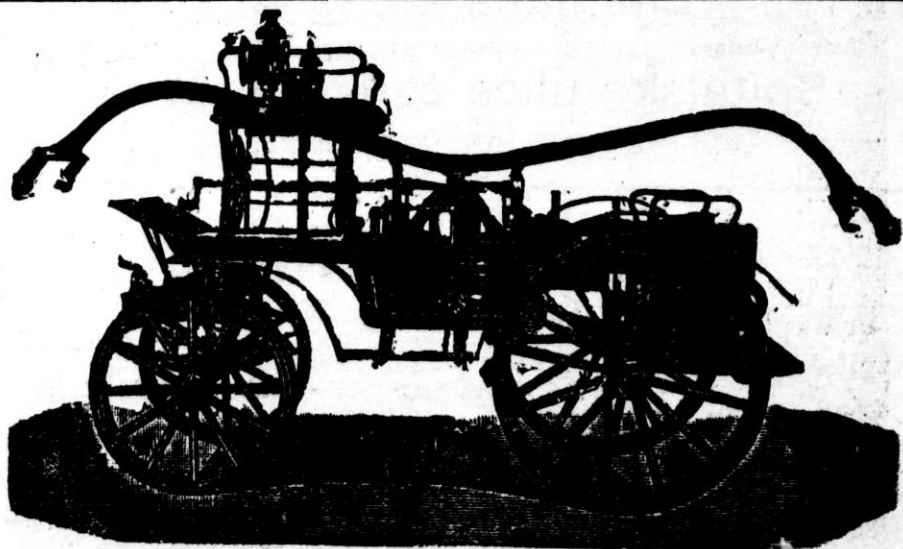
R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča 15-17

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebni-
kom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti
zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani
vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati
delo — naučba v teku treh dni — ter ne po-
trebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse druge
gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve
i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora-
brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno.
Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Priznано najboljše

oljnate barve

smlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo
vsako konkurencu po finosti, ki omogočajo z
jako majhno množino pobarvati veliko po-
vršino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in
steklarskega kleja. 82-50

Ilustrovani ceniki so brezplačno na razpolago.

Andrej Boucon

149-35 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

TOVARNA ZA IZDELOVANJE

VSAKOVRSNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE

in vseh v to stroko
spadajočih pred-
metov, ki se izvršujejo
natančno po naročilu.

Zanajja naročila se iz-
vršujejo točno in po najnižjih
cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastonj in
frankovano.

Kdor hoče kupiti 85-6 ceno in dobro barvo

pravega domačega izdelka, brez vsake zmesi (Schwer-spatt), kakor se nahaja v nekaterih tovarniških barvah, naj se blagovoli obrniti na domačo zalogo

J. Wohlgemuth
v Kranju, glavni trg št. 118.

Franc Omersa

51-10

v Kranju

prodaja dobro in po ceni špecerijsko blago, deželne pridelke, železo, izdelke iz železa in kovin, razno orodje za kmetijstvo, rokodelstvo in hišno opravo. — Karbolineum, firnež, lake, oljnate in suhe barve, najfineje mazilo za kola, stroje in usnje, Roman- in Portland-cement, okove, tra-verze, šine za stavbe i. t. d. Semena, trave, domače detelje, najflnejše lucerne i. t. d.

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejega dela. — Zaloga strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepenke v najboljših kakovostih. — Strelvodne naprave po izkušeni sestavi.

Ustanovljeno 1861.

L. M. ECKER

Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza i obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba stranišč in kopalnih naprav od preproste do najfinejše izvršbe proti jamstvu primernega, trpežnega dela. — Proračuni na zahtevanje brezplačno. 118-42

Izvolite ogledati mojo 110-1

novourejeno sukmeno zalogo

v kateri se nahaja blizu 1000 raznovrstnih vzorcev.
zadnje novosti od glđ. 1-50 čo 6-

R. MIKLAUC

črni in modni kamgarn ševijot iz Škofje Loke
trpežni lovski lodin doskin in tricot

Ljubljana

največja zaloga strogo nizke cene

Špitalske ulice št. 5.

Vzorci na zahtevanje brezplačno.

Trgovina z mešanim blagom

tik tovarne, državne ceste in kolodvora na Javorniku se odda s 1. julijem t. l. v podnajem. 111-1
Ponudbe in pogoje sprejema Štefan Podpac na Jesenicah.

Ure, zlatnino in srebrnino

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo vseh vrst prstanov, uhanov, brošk, verižic i. t. d., kakor tudi žepnih in stenskih ur, ki so po vsem svetu znane kot najboljše.

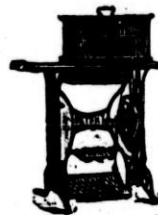
Za obilen obisk se priporoča
73-48 **H. SUTTNER**
urar v Kranju.

Ceniki zastoj in franko.

Izšel je ravnokar najnovejši cenik.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 97-46

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

ČLOVEK IN POL.

ROMAN.

Napisal IVAN ŠORLI.

Lično opremljena knjiga v izvirnem zavoju po načrtu akad. slikarja Iv. Vavpotiča.

Cena brošir. K 2-50, po pošti K 2-70.

96-47

Izdal

Lavoslav Schwentner

založnik in knjigotržec v Ljubljani.

Ljubljanska KREDITNA BANKA

Polnovplačani akcijski
kapital K 1,000.000

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Podružnica v Spljetu

(Dalmacija). 11-18

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Listnica upravnštva.

Gospod Fr. Vevar, Amerika: Naročnino K 4'84 prejeli. Hvala!
Iskren pozdrav iz domovine!

Vsak, kdor ima prašiče

naj da zdravemu prašiču vsak teden eno polno žlico med
krmo:

81-9

Kranjske redilne moke za prašiče

doktorja pl. Trnkoczyja krmilno in hranilno sredstvo
zboljšuje, pomnožuje:

meso! mast! rejo! zdravje!

Dobiva se 1 zavojček 50 vinarjev pri trgovcih ali pa 5 zavojčkov poštnine
prosto z všteto zavojnino za 3 krome proti povzetju

v tovarniški zalogi lekarna Trnkoczy, Ljubljana.

Na stotine zahvalnic, tudi uradno poverjenih o dobrih vseh pri zdravih in
bolnih prašičih prihaja vsak dan. Iste so vsakemu na razpolago in se na za-
htevanje pošiljajo poštnine prosto.

Uradno poverilo.

Predloženi prepis se popolnoma strinja pisanemu originalu na dopisnici,
katera ima znamke za 4 flierje in 2 vinarja.

Ljubljana, tretjega oktobra edentisočdevetstoena.

(Notarski pečat.)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Spšostovani gospod! Moji prašiči niso žrli, tudi so bili sila
revni. Slučajno sem dobil od enega mojih ljudi za poskušnjo en
zavojček redilnega praška (moka) za prašiče. Človek se mora kar
čuditi! Ne morem svojih prašičev dovolj krmiti, strašansko veliko
požro, tako, da so se tež nekoliko dni močno izredili, hvala
temu izbornemu sredstvu. Morem isto vsakemu najbolje pripo-
ročiti in ga bodem tudi priporočal.

Prosim z obratno pošto pet zavojev redilnega praška (moka)
za prašiče. **Belišče**, Slavonija, 31. oktobra 1900.

Z velespoštovanjem

Josip Englishch
železniški nadziretelj.

Vijudna prošnja:

Prikupovanjune zahtevajte samo »sladne kave«,
ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo —
Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le
v izvirnih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

62-9

Trgovina z železnino in špecerijskim blagom

„MERKUR“ Peter Majdič v Kranju.

Priporoča bogato zalogo po nizki ceni, kuhinjsko posodo, mi-
zarsko, ključavničarsko, kovaško, zidarsko, črevljarsko orodje in
orodje za poljedelce, kakor pljuge, lemeža, vile, motike, sekire,
železne grablje; nadalje štedilna ognjišča, nagrobne križe, vodne
žage, pile, kovanje za okna in vrata, žico, žičnike, katranovo lepko,
železno in pocinkano ploščevino, karbolinej, trsje za obijanje
stropov, vlite kotle,

Roman- in Portland-cement, traverze,
stare železniške šine

šine za kolesa, podvozi in drugo železo, sesalke za vodnjake, cevi
in vsakovrstno špecerijsko blago.

Zaloga svetlik!

Zaloga različnih barv!

Kreditno društvo v Kranju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

je pričelo poslovati **dne 1. januarja 1903 v Kranju na glavnem trgu v hiši g. K. Floriana št. 194.**

Uradije se vsak dan ob delavnikih od 9. do 12. ure dopoludne, ob ponedeljkih in smajnih dneh pa tudi popoldne od 2. do 4. ure.

Hranilne vloge se obrestujejo po

4 1/2 %

brez vsakega odbitka ter plačuje „Kreditno društvo“ rentni davek za vlagatelje iz svojega.

Obresti se računajo od 1. oziroma 15. vsakega meseca po dnevu vložitve do 1. oziroma 15. pred dnevom vzdignjenja. Nevzdignene obresti se prištevajo koncem leta kapitalu.

Posojila se dovoljujejo na osebni kredit, zastave in tudi na hipoteke proti primerni obrestni meri.

V upravnem svetu so:

Franc Krenner, podpredsednik.

Janko Majdič, predsednik.

Rudolf Kokalj, pisarniški ravnatelj.

Karol Jäger.

Josip Kovač.

Nadzorstvo:

Vinko Majdič.

Peter Mayr.

Dr. Valentin Štampihar.

Ciril Pirc.

Ivan Rakovec.

lahaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejeman za celo leto 4 krome, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krome, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.